

[Niels Hølvog Petersen.]

Vi lægger i mit parti derfor megen vægt på, at der nu gennemføres en hovedstadsreform, og derfor fremsatte vi i februar lovforslag om oprettelse af et hovedstadsråd, om en udligningsordning og om en ændring af den kommunale inddeling i Københavns amtsrådsreds. Disse lovforslag udgør et sammenhængende hele, de bygger på det grundige forarbejde, som er foretaget i hovedstadsreformudvalget, og vi mener, at der i dette hovedstadsreformudvalg er tilvejebragt et materiale, som vi ikke før har haft, til diskussion af, hvorledes en hovedstadsreform bør se ud.

Hr. Enggaard nævnte, at det er, som om der er to principper i de radikale lovforslag. Jeg synes ikke, det er rigtigt. Der er egentlig kun ét princip bag disse lovforslag og deres fremsættelse: ønsket om så hurtigt som muligt at få stablet en hovedstadsreform på benene.

Vi har ikke haft nogen som helst grund til at fortryde, at vi fremsatte disse forslag, tværtimod. Vi har haft den glæde at se, at regeringen for alvor fik gang i sine overvejelser og en måned senere fremsatte 5 lovforslag, der for de fires vedkommende i indhold ganske nøje svarer til det radikale venstres, fordi de bygger på samme forarbejder, men om alle forslagene gælder, at de har gennemgået en betydelig teknisk bearbejdelse, som jeg ikke skal underkende, og som selvfølgelig gør, at de af indenrigsministeren helt konkret fremsatte lovforslag fremtræder i en bedre skikkelse end de lovforslag, vi fremsatte. Vi har ikke bare hentet inspiration i hovedstadsreformudvalget, men forslagene er et direkte forsøg på afskrift af hovedstadsreformudvalgets arbejde, hvilket vi på ingen måde har forsøgt at skjule.

Også det konservative folkeparti fik unægtelig gang i sine overvejelser, og det skal jeg senere komme tilbage til.

Det er altså et fremskridt, at der er fremsat forslag, men fremsættelse af forslag er jo ingen garanti. Det har før vist sig at være vanskeligt at lovgive om hovedstadsområ-

dets forhold. Der er store interesse modsætninger, der er politiske modsætningsforhold, der er masser af muligheder for, at et arbejde med at skabe en reform i hovedstaden kan strande. Men jeg er optimist. Sagen ligger nu på folketingets bord, og jeg vil gå ud fra, at det må være utænkeligt, at folketinget kan lade den ligge uden at skabe et resultat. Jeg kan selvfølgelig ikke bestride, at fristelsen til at lade denne sag strande på politiske modsætninger her i salen nogle steder måske kan være stor, men folketingets samlede forpligtelse til at skabe en orden, til at skabe tidssvarende rammer i hovedstaden, er også meget stor, og jeg er derfor optimist.

Der er jo betydelige lighedspunkter mellem regeringens lovforslag og de radikale lovforslag i indhold, hvad der ikke er så mærkeligt, da de som nævnt bygger på de samme forarbejder. Der er enighed om, at der er et behov for et fælles organ med en meget betydelig kompetence. Der er enighed om udstrækningen af det område, inden for hvilket fællesorganet skal have virkning. Der er enighed om opgaverne, som fællesorganet skal løse inden for regionplanlægning, den kollektive trafik, vejplanlægning, vandforsyning, kloakering og sygehusplanlægning. Der er enighed om, at der inden for området må skabes en kommunal udligning, der er enighed om, at man ikke i den primærkommunale inddeling kan lægge til grund det, som man har gjort i det øvrige land: ét bysamfund, én kommune; det forbyder områdets struktur. Der er enighed om, at der er behov for en ny primærkommunal inddeling i Københavns amt.

Jeg synes, det har en betydelig interesse at konstatere denne enighed. Det viser, at der må være store muligheder for at nå et resultat, muligheder, som på ingen måde er blevet mindre efter hr. Enggaards indlæg, idet hr. Enggaard på ganske samme måde som det radikale venstre har stillet sig på det standpunkt, som hovedstadsreformudvalget var nået frem til.

Regeringen foreslår en toleddet ordening